

Magalí Datzira: «Les cançons s'engloben en un espai domèstic i de refugi»

Parlem amb la cantautora i contrabaixista barcelonina sobre el seu primer llarga durada en solitari, 'Des de la cuina'

Magalí Datzira | Berta Colom

La cantautora, contrabaixista i compositora barcelonina **Magalí Datzira** presenta el seu primer àlbum en solitari, *Des de la cuina* (Bankrobber, 2023), després d'haver gravat amb **Joan Chamorro** i la **Sant Andreu Jazz Band**. El menú del treball té un gust acústic, però se servirà amb un directe més rítmic. Parlem de la cocció d'aquest disc de degustació amb ella.

Mentre que la 'intro' del disc ("Riu") és a veu i contrabaix, la cloenda sona a samba ("Samba x lembrar") i ara has anat un mes al Brasil. Què et crida l'atenció d'aquest país?
No hi he anat a tocar, sinó com a oient, a escoltar i a aprendre. Del Brasil me n'encanta la samba d'arrel, els *choros*, el *forro*, el funk brasiler... És la música que intentaré escoltar, tot i que a Barcelona també hi ha molts brasilers i ja hi trobo coses interessants, però venir al seu país d'origen és com veure-ho en primera persona. El jazz és tan gran, que dir 'bossa nova' és dir també jazz. La meua exploració en la música brasilera va en paral·lel als discos. No només n'he escoltat per a la **Sant Andreu Jazz Band**, sinó que he conegut gent del Brasil que me n'ha anat ensenyant. És tota una descoberta constant.

Per què un disc fet 'Des de la cuina'?

La cuina és un espai dins de casa i és el centre de moltes cases que m'agraden, on es menja, es parla, es beu a les festes... I al matí és el lloc on esmorzo amb la guitarra. El títol representa molt bé tant el procés de creació com el de gravació del nou disc, ja que la majoria de cançons han estat creades a la cuina, sobretot al llarg del 2021, i s'engloben en un sentiment d'acceptació, des de l'interior de casa o des d'un espai domèstic de refugi.

Hi ha alguna vinculació amb l'EP anterior en anglès titulat ' '?

No directament, tot i que és una altra 'trencada de cor'. Vaig acceptant que m'anirà passant, així que ja aniré escrivint cançons.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=FMeDSG0L-ls>

"Move Out" és la teva manera agraïda i personal de tirar endavant?

La vaig fer quan m'estava traslladant, fa tres anys. I és una cançó d'agraïment profund, sí. Mudar-se de casa és una experiència emocional forta, de dubtes i també esperança.

Quin és l'origen de "Devorando bofetadas", el tema coescrit amb la mexicana Fuensanta?

L'origen és a Sant Llorenç de Morunys, la tardor passada. La **Fuensanta** i jo estàvem en una situació emocional similar, una mica destrossades, tot s'ha de dir [RIU]. És una cançó molt dramàtica que cap de les dues acceptaria si només fos seva però, com que és compartida, es poden dir les coses més clarament.

No heu coincidit a Mèxic?

No, cap dels dos cops que hi he anat a actuar, malauradament, no hem pogut coincidir. L'última vegada que hi vaig tocar va ser el desembre del 2022. Vam anar a diferents ciutats amb diferents músics, i va ser una experiència molt enriquidora. El fet de tocar en un país tan diferent és un exercici molt bonic. Jo estic enamorada de Mèxic i la seva gent.

També hi toca un trio de cordes amb Carlos Monfort, Uixi Amargós i Andrea Amador. Després de la teva experiència amb la Sant Andreu Jazz Band, et venia de gust fer una proposta acústica com a cantautora?

Fa temps que volia fer els arranjaments i gravar un disc amb un quartet de corda, perquè m'encanta la formació, però dubtava si en seria capaç. Així que vaig començar a plantejar-lo només amb veu, guitarra i contrabaix, els instruments que sé tocar. Però en el procés em vaig anar animant i vaig veure que no era tan agosarat, i al final vaig escriure les cançons per a trio de cordes. Són tres músics increïbles i ho van gravar tot en un sol matí.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=yd1ww2eoTpU>

Les cordes també sonen a "A tot arreu". És un cant per ser a qualsevol lloc del món i trobar un paradís d'arbres i flors?

"A tot arreu", igual que "Riu", està inspirada en la naturalesa dels boscos i el que m'aporta aquesta comunicació, que es basa en la pau i en la curiositat.

El disc també inclou la balada en italià "Ciao Toscana". De què és fruit?

És el tema principal d'una pel·lícula homònima. La banda sonora és fruit que un dia em va trucar el director alcohòlic de cinema Pau Durà i em va proposar escriure la cançó. Va ser la primera, i ara ja estem treballant amb moltes ganes en la seva següent pel·lícula, *Pájaros*.

El disc acaba amb rialles i torna la samba. Què et recorda la "Samba x lembrar"?

És una samba que fa cinc anys que tinc feta i he tocat molt en directe. Amb els amics la toquem a les jams i sentia que volia gravar-la. Les percussions les va tocar el guitarrista i cavaquinhista brasiler **Valter Guerra**, que viu a Barcelona. És una aproximació d'una barcelonina, molt humil, sabent que no està sonant com un disc de samba autèntica...